

عنوان مقاله:

دوره تصدی حسابرسی، اندازه مؤسسه حسابرسی، قابلیت اتکای اقلام تعهدی اختیاری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مدیریت و حسابداری با رویکرد ارزش آفرینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هوشنگ حیدریان - گروه حسابداری، دانشکده علوم انسانی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، ایران.
گروه حسابداری، دانشکده علوم انسانی

فرشید خیراللهی - استادیار حسابداری دانشگاه رازی کرمانشاه

اسحاق بهشور - مدرس حسابداری دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

پژوهش های تجربی شواهدی را ارائه می دهد که حسابداری تعهدی، سبب می گردد تا مدیران از حق قابل توجهی جهت تعیین سود در دوره های زمانی متفاوت برخوردار شوند. در مقابل، حسابرسی، سازوکاری است که احتمالاً از طریق افزایش نظارت بر مدیریت باعث کاهش اختیارات مدیریت و در نتیجه، افزایش قابلیت اتکای اقلام تعهدی اختیاری میگردد. این پژوهش به بررسی رابطه بین دوره تصدی حسابرسی، اندازه مؤسسه حسابرسی و اقلام تعهدی اختیاری در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران میپردازد. برای برآورد اقلام تعهدی اختیاری از مدل تعدیل شده جونز استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش، شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار بوده، که براساس شرایط در نظر گرفته شده برای انتخاب نمونه، 55 شرکت 333 سال-شرکت طی دوره 6331 تا 6336 انتخاب گردید. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از تجزیه و تحلیل پانلی استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون فرضیه پژوهش نشان میدهد که بین اندازه مؤسسه حسابرسی و قابلیت اتکای اقلام تعهدی اختیاری رابطه معکوس و معناداری وجود دارد ولی بین دوره تصدی حسابرسی با قابلیت اتکای اقلام تعهدی اختیاری هیچگونه رابطه معناداری وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

دوره تصدی حسابرسی، اندازه مؤسسه حسابرسی، قابلیت اتکای اقلام تعهدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/374192>

